

Kristus, příklad pokory

T: Lukáš Pražský (1501)

M: Jistebnický kancionál (1430)

♩ = 95

2

3

4

5

6

S

A

T

B

1. Kri - stus, pří - klad po - ko - ry, Pán náš mi - lo - sti - vý, Ot - ce své - ho Syn mi - lý a
2. Neb hned, jak se na - ro - dil z Pan - ny Syn člo - vě - ka, v jes - lič - ky jej vlo - ži - la je -

S

A

T

B

jed - no - ro - ze - ný, pro hří - šné - ho člo - vě - ka rá - čil bý - ti chu - dý a jsa od věč -
ho mi - lá mat - ka, plén - ka - mi ob - vi - nu - la ja - ko dív - ka chu - dá; tu se ho hned

S

A

T

B

no - sti Bo - hu Ot - ci rov - ný.
do - tkla nás hříš - ných po - ku - ta.

3. Od nepřátel puzení, s matkou utíkání
před vlastními skrývání pro naše spasení
ráčil jest podstoupiti, lidem poddán býti,
jsa poslušen Otce až právě do smrti.

4. Od ďábla pokušení, od lidí hanění,
od přátel utrhaní, od cizích rouhání
snášel, nikde nemaje své hlavě sklonění,
Král nebeské slávy dán jest v pohanění.

5. Hlad, žízeň, horko, zimu, největší chudobu
přijal na se, člověka hříšného pokutu,
v potu tváře s bolestí i s pláčem pracuje
a věčného chleba synům dobýváje.

6. S pláčem ovci hledaje, jež byla ztracena,
nalezl ji, v milosti vzal na svá ramena.
Dobrý pastýř pokrm svým věčný jest připravil,
když za ovce milé svou duši položil.

7. S křížem svým dobrovolně úzkou cestou se bral, / tak království věčného nám bránu otvíral.

Musil mnoho trpěti a tak v slávu vjíti, / neb mu nechtěl Otec pro nás odpustiti.

8. Dejž, ať můžem za tebou s svým křížem stačiti, / úzkou cestou vždy jdouce, tě následovati,
ďábla se nebojíce, u víře skonati / a na věky šťastně s tebou kralovati.